

**ВИПУСКНИКУ БДМУ
ПРОФЕСОРУ
М.Л. КЕРНЕСЮКУ – 80 РОКІВ**

Микола Леонтійович народився 19 грудня 1936 року в селі Бельведери, нині Синюха, Новоархангельського району Кіровоградської (тепер Кропивницької області). Тут пройшло його дитинство. Навчаючись у 5 класі, тяжко захворів, пропустив майже два роки сільської школи.

Напевно, саме важка хвороба і смерть молодшого брата відіграли вирішальну роль у виборі майбутньої професії. Після семирічки поступив до Уманського медичного училища. В училищі був відмінником, одним з активних учасників художньої самодіяльності. У 1957 році став студентом Чернівецького медичного інституту, який закінчив з червоним дипломом у 1963 році. Як відмінника навчання, його залишили викладачем, згодом аспірантом, при кафедрі оперативної хірургії і топографічної анатомії, яку на той час очолював професор Цветов Євгеній Петрович. Тема кандидатської дисертації: “Топографо-анатомічне та експериментальне обґрунтування відновлюючих операцій на тазовому відділі сечоводу в умовах організму, що розвивається”, яку він захистив у 1968 році.

Тут, у Чернівцях, прожив 25 років, одружився і разом з дружиною Фаїною Данилівною ви-

ростили доньку Аллу та сина Мирослава, які також стали лікарями. Алла Миколаївна працює лікарем в місті Кропивницькому, а син Мирослав став науковцем і працює доцентом на кафедрі топографічної анатомії. Микола Леонтійович – дідусь двох онучок.

Після захисту кандидатської дисертації Микола Леонтійович упродовж 10 років працював на посаді асистента, а у 1983 році за конкурсом його обрали на посаду завідувача кафедри оперативної хірургії і топографічної анатомії Свердловського медичного інституту, що на Уралі, яку очолював до 2005 року.

Зі своїм вагомим науковим доробком у Чернівцях Микола Леонтійович виконав і в 1988 році захистив у Росії, у м. Пермі, докторську дисертацію на тему: “Топографо-анатомическое и экспериментальное обоснование восстановительных операций на тазовой части мочеточника в условиях растущего организма”.

З 1989 по 2000 роки очолював наукове товариство молодих учених і студентів, був відповідальним редактором 10-ти збірників наукових публікацій молодих учених університету. Він є автором та співавтором понад 300 наукових публіка-

цій, чисельних патентів та авторських свідоцтв на винаходи.

Єкатеринбург (в роки радянської влади – Свердловськ), який сьогодні називають столицею Уралу, став другим домом для багатьох українців з різних регіонів нашої Батьківщини. У 1991 році розпався Радянський Союз, Україна стала Незалежною державою, в Росії йшла небачена демократична ейфорія. У цих умовах національно свідомі українці Уралу та міста Єкатеринбурга вирішили створити місцеву організацію української “діаспори”... Одним з тих, хто був ініціатором створення і стояв біля витоків організації, – це доктор медичних наук, професор Микола Леонтійович Кернесюк. На Уралі його знають і поважають як „... великого патріота, щирого, не-

байдужого, гонорового, свідомого українця”.

Основні наукові здобутки:

1. Кернесюк Н.Л. Оперативная хирургия и топографическая анатомия / Общая оперативная хирургия и топографическая анатомия. – Екатеринбург, 2003. – 312 с.

2. Кернесюк Н.Л., Кернесюк М.Н. Основы микрохирургии мочевыводящих органов и предстательной железы. – Lambert Acad. Publ., 2014. – 108 с.

3. Кернесюк Н.Л., Кернесюк М.Н. Закономерность структурной организации мышечных оболочек перистальтирующих органов. Строение мочевого пузыря и мочеоточника, прикладное значение (описание открытия) / Научное издание. – Екатеринбург, 2005. – 63 с.

Про нього писали:

1. Босько В.М. Историчний календар Кіровоградщини на 2016 рік. Люди. Події. Факти. – Кіровоград: Центр.-Укр. вид-во, 2016. – 260 с.

2. Ошурков П.А. Николай Леонтьевич Кернесюк. Биография. Вклад ученого в развитие оперативной хирургии и топографической анатомии. – Екатеринбург, 2010. – 70 с.

Ф.Д. Марчук, М.Д. Лютик, С.М. Луканьова